

ме безпокоишъ често. — Благодаря, отговорилъ дервишътъ, толкова ми трѣбватъ. Имамъ нужда отъ хлѣбъ. Като задоволя глада си, нищо повече не искамъ.

Сега беятъ започналъ да мисли, защо дервишътъ се задоволява съ толкова малко, а на него не стигатъ и тѣзи пари, които има. Значи, чрезъ дервиша Богъ изпитвалъ щедростта на бея, а сжщевременно искалъ да му каже, че и на него му сж достатѣчни десетъ стотинки на день. — Какво показватъ десеттѣ стотинки? — Тѣ представятъ минимума, съ който човѣкъ може да прекара дня. Разумниятъ човѣкъ може да се справя и съ най-малкото. Той лесно се справя съ условията на физическия свѣтъ.

Съвременнитѣ хора не се задоволяватъ съ малко, защото се страхуватъ за утрешния день. Тѣ искатъ да осигурятъ бждещето си, да не умратъ гладни. Единъ день Богъ изпратилъ арахангелъ Михаилъ да вземе душата на една бедна вдовица, която имала две малки деца. Като се приближилъ къмъ нея, арахангелътъ се смилилъ надъ децата и си казалъ: Ако взема майката, кой ще се грижи за децата? Върналъ се при Господа и казалъ, че не може да изпълни възложената му задача. Тогава Богъ го изпратилъ на дъното на океана, като му казалъ: Вземи отъ дъното единъ камъкъ и ми го донеси. Арахангелътъ взелъ единъ камъкъ и го занесълъ на Господа. — Счупи този камъкъ и вижъ, какво има въ него. Като разчупилъ ка-